

Nagy örömünkre szolgál az 1974-ben indított, hazánkban egyedülként kimondottan a restaurátori tevékenységet átfogó tanulmányokat, konkrét restaurálási feladatok megoldásait, konzerválással-restaurálással kapcsolatos kutatásokat, anyagvizsgálati eredményeket közlő *Műtárgyvédelem* című folyóirat 40. számának bemutatása.

Az előző szám megjelenése óta a legfontosabb szakmai változás a Magyar Képzőművészeti Egyetem iparművészeti restaurátor specializációján a levelezőt felváltó nappali rendszerű képzés elindítása.

A Szerkesztőbizottság átalakulása a periodika felépítésében újdonságot hozott a korábbi években megjelentekhez képest, megőrizve ugyanakkor a kiadvány megszokott színvonalát. A tanulmányokat témájukra nézve vegyesen tesszük közzé, és bízunk benne, hogy olvasóink találnak közöttük olyanokat, melyek ismereteik bővülését szolgálják. Az edukációs célokat szem előtt tartva szorgalmaztuk a 40. szám online megjelenését, hogy az mindenkihez, még az országhatárokon kívülre is gyorsan eljuthasson. A folyóirat 2025-ben az Open Journal Systembe tagozódott, a tanulmányok a jelenlegi számtól kezdve egyedi DOI-azonosítót kapnak.

Hagyományainak megfelelően a kiadvány minden alkalommal ismerteti a Magyar Képzőművészeti Egyetemen készült diplomamunkákat, szakdolgozatokat, valamint a doktori képzés keretén belül végzett kutatási eredményeket is. Utóbbihoz tartozik Bakonyi Tímea tanulmánya a mesterséges intelligencia használatának lehetőségeiről és hatáiról a műtárgy-rekonstrukció területén, Kovács Krisztián írása az általa kifejlesztett mágnespréssről a tervezés kezdeti lépéseitől kezdve, valamint Tóth Eszter cikke, amely a magyar restaurátorok körében napjainkban egyre népszerűbbé váló műanyag műtárgyalkotók világába vezet.

A diplomamunkák köréhez sorolható a Botka Mátyás által írt tanulmány, amely egy filigrán oltárkereszt restaurálását és az ahhoz kapcsolódó modellkísérletet mutatja be.

Két publikációban a szerzők korábbi szakdolgozatának, illetve diplomamunkájának témája új kontextusban köszön vissza: Somodi Nóra a festmények gélekkel történő tisztításának területén végzett a szakdolgozatán túlmutató további kutatásokat, illetve szemlélteti azt saját munkáin keresztül, míg Nemessányi Klára a keszthelyi Szent Miklós-kápolna falképegyüttesének feltárása során találkozott újra a freskókat elfedő kalcium-oxalát-tartalmú kéreggel.

A Magyar Nemzeti Galéria 2019 óta tartó integrált kártevő-mentesítési programjába kapnak betekintést olvasóink a Füleki Lilla és Fiam Judit szerzőpáros nevével jelzett tanulmányban, Kákay Szabó György életének és munkásságának bemutatása kapcsán pedig a magyar restaurálás hőskoráról is olvashatnak Pap Eszter és Sárossy Péter írásában.

Különösen nehéz azoknak a szerzőknek a dolga, akik egy-egy – hosszú időn keresztül zajló – csoportmunka eredményeit foglalják össze. A lapszámban nem kizárólag a korábban említett Szent Miklós-kápolnában végzett munkálatok tartoznak ide, hanem a bodajki Segítő Szűz Mária-plébániatemplom berendezéseinek restaurálása is – az erről szóló írást Bóna István jegyzi –, valamint a soproni Kecske-templomból előkerült nemes hölgy fakoporsós temetkezése, akinek textil-, fém- és bőr/szőrme viseleti elemeinek felméréséhez több szakember bevonása volt szükséges.

Az elmúlt években a restaurátorközösség számos nagyszerű kollégát veszített el. Jelen lapszámunkban azokról emlékezünk meg, akik a korábbi időkben szaktudásuk és idejük jó részét fordították önzetlenül a *Műtárgyvédelem* folyóirat gondozására.

A Szerkesztőbizottság